

LAIVAS

No. 23. Metai XII

Birželio-June 4, 1932

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

“ L A I V A S ”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

III SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a .

ŠVENČ. JĖZAUS ŠIRDIES ŠVENTĖ

JONO 19, 31—35

ANUO metu, kadangi buvo Prisirengimo diena, kad kūnai nepasiliktų ant kryžiaus subatoje, (nes subatos diena buvo didžioji), žydai meldė Pilotą, kad būtų sulaužyta jiems blauzdos ir kad jie būtų nuimti. Todėl kareiviai atėjo ir sulaužė blauzdas vienam ir kitam, kurie buvo prikalti ant kryžių draug su juo. Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, jie nelaužė jo blauzdų, tik vienas kareivis atvėrė jam ietimi šoną, ir tuojau išėjo kraujo ir vandens. Kursai matė, liudijo apie tai, ir jo liudijimas tikras.

L e k c i j a .

I PETRO 5, 6—11

MYLIMIAUSIEJI: nusilenkite po galiną Dievo ranką, kad jis išaukštintų jus aplankymo metu. Meskite ant jo visą savo rūpesnį; nes jis jumis rūpinasi. Būkite blaivūs ir budėkite, nes jūsų priešininkas velnias aplink eina, kaip krioklįs liūtas, ieškodamas, ką prarytų, jam priešinkitės, tvirti tikėjimu, žinodami, kad tie patys kentėjimai atsitinka jūsų broliams, esantiems pasaulyje. Visokios malonės Dievas, kurs mus payadino į savo amžinąją garbę Kristuje Jėzuje pats jus tru-

E v a n g e l i j a .

LUK. 15, 1—10

ANUO metu artinosi į Jėzų mutininkai ir nusidėjėliai jo klausytų. Pariziejai gi ir Rašto žinovai murmėjo ir sakė: Tas priima nusidėjėlius ir su jais valgo. Tuomet jis pasakė jiems šitą prilyginimą, tardamas: Kas jūsų, turėdamas šimtą avių, jei jam prapultų jų viena, nepalieka devynių dešimtų devynių tyruose ir neieina pasikui prapuolusiąją, koki ją randa? Radęs ją jis su džiaugsmu užsideda sau ant pečių, parėjęs namon, sušaukia prietelius ir kaimynus ir jiems sako: Džiaugkitės draug su manim, nes suradau savo avį, kuri buvo prapuolusi. Sakau jums, taip bus džiaugsmo danguje dėl vieno nusidėjėlio, darančio atgailą daugiau, nekaip dėl devynių dešimtų devynių teisiųjų, kurie neprivalo atgailos. Arba kuri moteriškė, turėdama dešimtį drachmų, jei pameta vieną drachmą, neužsidega žiburio, nešluoja namų ir neieško rūpestingai iki atranda? Radus sušaukia prieteles ir kaimynes ir sako: Džiaugkitės su manim, nes radau drachmą, kurią buvau pametusi. Taip, sakau jums, bus džiaugsmo tarp Dievo angelų dėl vieno atgailą darančio nusidėjėlio.

putį kentėjusius patobulins, sustiprins ir patvirtins. Jam garbė ir viešpatavimas per amžių amžius. Amen.

Bendroji Maldos Apaštal. Intencija

Birželio mėn. 1932

Šv. Tėvo Pijaus XI patvirtinta ir palaiminta

Taika Tarp Tautų

Katalikų Bažnyčia savo maldose dažnai prašo taikos visoms tautoms. Istorijos lapai liudija, kiek būta kraujo praliejimo, kiek gyvybių sudėta netaikos dievaičiui. Katalikų Bažnyčia visa tai matydama, ragina žmones maltauti Dievo taikos tarp tautų, idant tautos garbintų tikrąjį Dievą, o su netaikos dievaičiu nieko bendro neturėtų.

Rodos labai neperseniai ir net mūsų atmintyje daug kraujo pralietą ir daug gyvybių sudėta netaikos dievaičiui. Tos visos karo baisenybės, kurias net savo pačių akimis matėme ir savo ausimis girdėjome privalo mūsų širdis kelti prie Dievo maldaujant Aukščiausiojo taikos visoms tautoms. Dievas nenori karo, nes Jisai yra taikos Viešpats. Tėviška Jojo širdis gerai atjaučia savo vaikelių nelaimę karo baisenybėse. Dievui visos karo kančios matyti yra skaudu ir Jam jos nepageidaujamos.

Bet ar Dievo teisingumas gali išnykti jeigu linosa valia nuodėmės ir kerštas nesiliauja. Dievas net įsako žmonėms kreiptis prie Jo su karštomis maldomis ir Jis dar žada pribūt su savo galybe. Bet jeigu žmogus blógai daro ir dar nesimeldžia tai jau karė neišvengiama.

Blogumo ir šiomis dienomis netrūksta pasauly. Kur mesi akį, ten nelaimė, nuodėmė, kerštas. Kad Dievo teisingumo iškeltą rykštę suturėti imkimės maldos ginklo. Permaldaukime Visagalį, kad Jisai numalšintų kerštą tarp tautų ir suteiktų joms savo taikos palaiminimą. Kalbėkime dažnai šią maldele: "Dieve, nuo Kurio paeina šventi troškimai, doringi patarimai ir teisingi darbai; duok tavo tarnams

tą, ką pasaulis negali duoti, duok ramybę; idant ir mūsų širdys atsiduotų tavo įstatams, ir, išnykus priešų baimei, Tavo pagalba pasidarytų ramūs laikai. Per Kristų mūsų Viešpatį. Amen.

Šventas Aloyzas

Šventas Aloyzas gimė kovo 9 d. 1568 — Italijoje. Jis yra jaunimo globėjas. Šv. Aloyzas yra labai panašus į Šv. Kazimierą. Abudu beveik tokio pat amžiaus mirė, abudu tas pačias dorybes brangino, abudu tapo Kristaus Bažnyčios išaukštintų ir pakeltu į šventųjų eiles. Kaip šv. Kazimieras, taip ir šv. Aloyzas pasižymėjo angeliška, skaistybės dorybe. Jiedu yra apaštalai ir liudytojai kaip Dievas brangiai atlygina už tos dorybės meilę ir branginimą. Nebeilgas buvo juodviejų amžius, bet abudu gavo po denarą. Trumčiau už kitus jiedu nešiojo dienos karštį, bet abudu šventai sutiko savo Atpirkėją ir garbės Dalintoją — Kristų.

Rašytojui teko laimė būt Romoje ir matyt savo akimis kaip švenčiant 300 metų šv. Aloyzo mirties atmintį, jo galvos kaulelis, stiklo ir aukso remuose, buvo parlydėtas iš jo gimtinės į šv. Ignaco bažnyčią Romoje. Tūkstantinė minia veržte veržėsi arčiau prisiartinti ir pamatyt Jo galvos kaulelį. Nešant į bažnyčią nebuvo galima tako praskinti taip apgulė minia relikvijoriaus nešėjus. Visi mačiusieji relikvijorių ir galvos kaulelį pasirijo šv. Aloyzo dorybes praktikuoti, kad Dievas kiekvienam žmogui panašiai kaip šv. Aloyzui duotų pasišventimo dovaną.

Šv. Aloyzas mirė 21 d. birželio, 1591 m. Jo kūnas yra palaidotas šv. Ignaco bažnyčioje, Romoje.

PRATYBA: Nekaltybė: — Po pirmųjų mūsų tėvų nuopuolio nekaltybė nelengva išlaikyti, bet visgi su Dievo malonės pagalba galima skaistybėje gyventi. Kukulumas ir apsimarinimas yra nekaltybės sargai. Dievą regės tik nesuteptos širdys.

Misijų intencija: misijos tarpe vietinių vidurinės Amerikos gyventojų.

ŽODIS PROMOTORIAMS

Birželio mėn. 1932

Gerbiamieji Promotoriai:—

Nors birželio visas mėnesis yra pašvęstas Švenčiausiai Jėzaus Širdžiai, bet gi iškilmingoji šventė šįmet įvyks pirmą penktadienį. Užtad novena reikia jau pradėti gegužės 26 d. Nors galima pasirinkti įvairias maldas novenai, visgi būtų labai naudinga tomis dienomis šv. Mišių klausyti ir šv. Komuniją priiminėti. Mūsų prašymai tuomet tikrai bus išklausti.

Taip pat raginkime šiame mėnesyje visus šv. Mišių klausyti ir prie šv. Komunjijos eiti šv. Jėzaus Širdies pagarbinimo intencija.

Šį mėnesį visose mokyklose įvyksta mokslo metų užbaigimas. Tad daugelis baigusiųjų rinksis sau naujas mokyklas. Nepamirškime ir čionai savo patarimais paraginti baigiančius pradines mokyklas, kad jie pasirinktų sau aukštesnes katalikiškas mokyklas. Ačiū Dievui jau ir mes lietuviai turime ir mergaitėms ir bernaičiams aukštesnę mokyklą. Šv. Kazimiero

Kiekvieną dieną mes visi laukte laukiame vieno mėnesio, būtent, birželio, nes tas mėnesis yra pašvęstas Švenčiausiai Jėzaus Širdžiai. Mes tame mėnesy matome gamtos neapsakomą grožį ir tas visas grožis jau mus lenkte lenkia pagarbinti tinkamiau viso to gražumo Sutvėrėją. Mūsų Tikėjimas mus moko, kad Jėzaus Švenčiausioji Širdis yra šaltinis didžiųjų Dievo malonių. Kadangi birželio mėnesį Bažnyčia skiria pagarbinimui Švenčiausios Jėzaus Širdies, užtad visiems šį mėnesį reikia daugiau pasiaukoti ir pa-

maldumą prie Jėzaus Širdies žmonių širdyse uždegti ir sustiprinti.

Akademija, Chicagoje, beabejo yra tinkamiausia aukštesnė mokykla lietuviams mergaitėms. Gi Šventos Marijos Kolegija, Thompson, Conn. arba Marian Hills Kolegija, Hinsdale, Ill. (Tėvų Marijonų vedamos) yra tinkamiausias mokyklos lietuviams bernaičiams. Tad padėkime vaikučiams siekti katalikiškąjį, aukštesnį išauklėjimą tikybinėje ir mūsų tautinėje dvasioje. Kartais vienas žodis daug padaro. Pasakyk tad ką manai apie šias mūsų mokyklas. Jos yra ir katalikiškos ir lietuviškos. Daug Amerikoje lietuvių to dar nežino.

Visus kitus raginkime prie gerų knygų ir laikraščių skaitymo. Ypatingai Amerikos jaunimas linkęs yra prie skaitymo. Tik pasižiūrėk: važiuojant į darbą, ar iš jo grįžtant dauguma jaunuolių jau net gatvekariuose knygą skaito. Bet kokią? Dažniausiai labai įtartinos ir menkos vertės naujienas, noveles, nedoras meilės pasakėles.

Kodėl maitintis supuvusia literatūra, kuomet turime taip daug sveikos, gražios literatūros — knygų ir raštų, kad ir ilgiausio žmogui amžiaus nebeužtektų juos išskaityti. Ir čionai parodykime daug uolumo gerais patarimais ir pavyzdžiais.

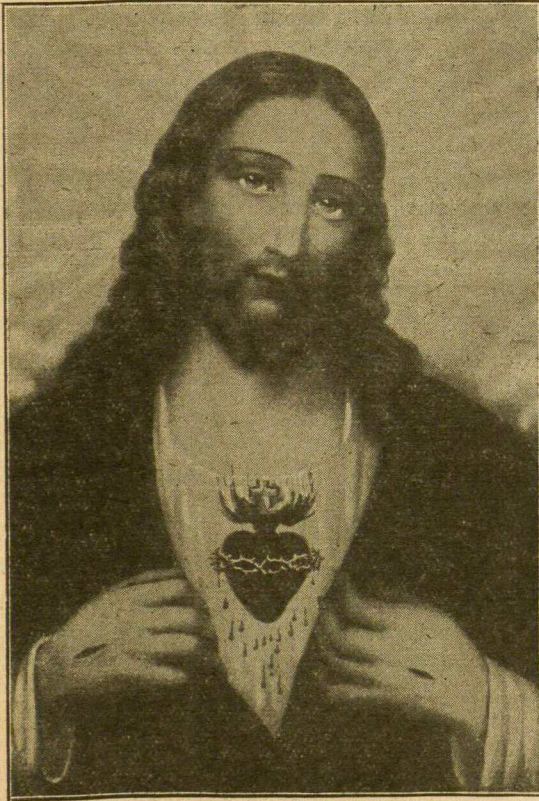
Nepamirškime šiame mėnesy Šv. Jėzaus Širdies pamaldų. Patys į jas eikime ir kitus traukime.

MARIAN HILLS COLLEGE, HINSDALE, ILL.

Kas nori studijuoti Lietuvių Kolegijoje tesikreipia į *Rev. Dr. J. Navickas, St. Mary's College, Thompson, Conn.*, bet kas iš Vakarinių Amerikos Valstybių, tai yra, iš Illinois ir aplinkinių valstybių, negali keliauti į Connecticut, tai *pirmųjų dviejų Kolegijos metų mokslą* gali įgyti Marian Hills Kolegijoje.

Kreipkitės adresu: *Rev. V. Kulikauskas, Marian Hills College, Hinsdale, Ill.*

Švč. Kristaus Kūnas

Šventoji Valanda

Dangiškasis Tėve, aš žinau, ką mano Išganytojas yra pasakęs: „Ko tik prašysite Tėvą mano vardu, Jis jums duos.“ Įkvėptas pasitikėjimu į Tave, Galingasis Tėve ir Gailestingiausias Dieve, aš paantrinu šventuosius V. Jėzaus žodžius: „Jis jums duos.“ Nūngi, šią Šventąją Valandą, aš Tau dėkoju už mano sutvėrimą. Aš esu dėkingas, kad silpną mano kūną Tu sutvirtinai išganingomis Atsikėlimo malonėmis.

Į Tave, V. Jėzau, aš atsikreipiu. Švč. Tavo širdyje aš randu susiramimą mano sielvartuose, globą persekiojime, stiprybę mano nusilpime, turtus mano skurde, švie-

są tarp tamsybių. Šventuoju Švč. Trejybės parėdymu Tu prisiėmei žmogiškąjį kūną žemiškajai Savo kelionei.

Už Tavo atėjimą aš esu didžiai dėkingas. Amžinybė bus per trumpa garbinti Tave, V. Jėzau, mano sielos Mylėtojai, už mano atpirkimą. Mano siela nudžiungta, kai šventai prisimenu, kad Tu, Vyresnysis mano Brolis esi „kaulas iš mano kaulo ir kūnas iš mano kūno.“ Taigi aš esu dėkingas už Tikrąjį Tavo Esimą, Kuriam Tu esi nuo Nazareto dienų Švč. Duonos pavydalu, kaip mūsų Vadovas. „Dėkokite visuose atvejuose; nes ta yra jums visiems Dievo valia Jėzuje Kristuje“ (I Tes. V, 18).

Šventoji Dvasia, Trečiasis Švč. Trejybės Asmuo, aš trokštu Tavo įkvėpimų ir pažadėjimų, kad mano siela taptų tinkamas namelis (tabernakulas) Švč. Kristaus Kūnui. Kad mano protas ir sąmonė būtų Tavo Gailestingumo buveinė. „Kadangi mano sąmonė natūraliai trokšta žinoti visų daiktų Priežastį, Kuri yra vien Dievas“ (Thomas Aquinas, in Summa contra Gentiles, ch. XV), jei Tu apšviesi mano protą, padarysi mane, kad aš galėčiau mylėti Didį Altoriaus Sakramentą, Kurs yra Švč. Kristaus Kūnas.

Gerasis Dievo Angele ir mano sarge, sergėk mano lūpas, tiek daug kartų apkruvintas Karališkuoju, Dieviškuoju Kraujumi. Sergėk mano liežuvį nuo nereikalingų kalbų ir žalingų apkalbų. Nes jis dažnai yra toji patena, ant kurios dedamas Švč. Kristaus Kūnas.

Šventieji — Petrai ir Jonai, Apaštalai, saugokite Kristaus Bažnyčią ir prailginkite čia, žemėje, laimingąjį gyvenimą Meilingajam Kristaus Vietininkui, Popiežiui Pijui Vienuoliktajam. Sutvirtinkite jo sielą Kristaus Kūnu, kad jis galėtų ištikimiausia ganyti pavestą jam avidę. Iš Žvėjų Sosto-Trono, kad Baltasis Popiežius

melstūsi V. Jėzaus Kristaus malda: "Prašau gi ne tik už juos, bet ir už tuos, kurie per jų žodį tikės į mane, kad visi būtų viena, kaip Tu, Tėve, esi manyje ir aš Tavyje, kad ir jie būtų mummyse viena, kad pasaulis itikėtų, jog Tu esi mane siuntęs. Garbę, kurią man davei, aš daviau jiems, kad jie būtų viena, kaip ir mes esame viena. Aš juose ir Tu manyje, kad jie būtų tobuloje vienybėje, kad pasaulis pažintų, jogei Tu esi mane siuntęs ir mylėjai juos taip, kaip ir mane mylėjai. Tėve, aš noriu, kad tenai, kur aš esu, būtų su manim ir tie, kuriuos Tu man davei, kad jie matytų mano garbę, kurią Tu man suteikei, nes Tu mane mylėjai pirm pasaulio įkūrimo" (Jon. XVII, 20-24).

1352 metais, kai Anglija buvo Marijos globoje, pamaldūs Londono piliečiai susirinko, kad įkurti tikiybinių bendriją. Jų pamaldumo tikslas buvo praplėsti Švč. Sakramento garbinimą ir šlovinimą. Bendrijos vardas buvo vadinamas paprastu vardu "Mažosios Kristaus Kūno Šviesos Bendrija." Jos įkūrėjas, Jonas Balauncar'as, turėjo didį pamaldumą ir karštą meilę dėl mūsų Išganytojo, Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūno, ir jis subūrė gerųjų parapijos žmonių, kurie troško garbinti ir šlovinti Švč. Kristaus Kūną. Mažosios Šviesos Bendrija nusprendė įtaisyti šviesą, kuri degtų prieš Altorių, pašvęstą Švč. Trejybei Šv. Giles'o bažnyčioje, Cripplegate priemiesty, Londone, kuri bažnyčia dar tebestovi, iškilusi viršum priemiesčio. "Mažosios Kristaus Kūno Šviesos Bendrija," Eucharistiniu pamaldumu ir karšta tikyba, davė pradžią kitoms skaitlingoms bendrijoms ir brolijoms, kurios Anglijoje prasiplatino XIV amžiuje.

Studijuojant tas viduramžių Kristaus Kūno Bendrijas Anglijoje duoda ryškų supratimą apie to krašto gyventojų pamaldumą prie Švč. Sakramento. Kanki-

niai kunigai, kurie atvertė to krašto gyventojus iš stabmeldystės, yra tylūs Eucharistinio gyvenimo liūdininkai, buvę Anglijos garbė. Jos šventieji, dabar esą ties Dievo Sostu, meldžiasi už jų Tėvynės atsitvertimą ir sugrįžimą į tikrąją Kristaus avidę. "Kelkis, skubėk ir ateik. Ateik ir žiūrėk, kur gėlės pražydo mūsų žemėje ir fygos išdavė savo vaisių" (Giesm. 11, 13).

Ką žmogaus kalba gali tikrai gerai tarti apie Viešpaties Jėzaus Esimą mažame kviečių Duonos pavydale? Nesugėbėjo tinkamai išreikšti nė šv. Povilas, nė šv. Augustinas ir nė Angeliškasis Didžio Sakramento giesmininkas, Tomas Akviniētis. Taigi nėra tinkamų žodžių žmogaus kalboje išreikšti Išganyto Sakramentą. Net Dantė rašė, jog nėra nė liežuvio, nė kalbos, nė minties tinkamai palyginti Švč. Sakramentą.

Laimingas yra nekaltasis vaikutis, priimdamas Kristaus Kūną, Kurs pašvenčia kiekvieną mažiūčio Jo kūno dalelę. Tik tyrosios širdys mato Dievą ir tik nekaltosios vaikų akys regi Eucharistinį "Karalių visoje Jo grožėje" (Is. XXXIII, 17). Kaip vaikų širdys virpėjo sūniškąja meile, kai jie būrėsi apie Jį, Kurs nedraudė jiems ateiti pas Jį. Taip ir nekaltasis jaunimas nesuteptomis savo širdimis seka jų pavyzdį iki randa Patį Kristų, "Dievo garbės atšvaitą ir Jo esmės paveikslą" (Žyd. I, 3).

Kaip žibintas yra audros ištiktam jūreiviui, taip Dieviškoji Meilė šviečia iš monstrancijos viršum piktosios minios jūros. Tarp gyvenimo bangų ir klaidų tamsybės Jos šviesa skleidžia viltį užviltiems pasaulio džiaugsmams. "Tavo kelias yra jūroje ir Tavo takai daugely vandenų" (Ps. LXXVI, 19).

Kristaus Kūno Sakramente tas Pats Dievas leidžia viskam įvykti ir visiems vertingai elgtis, kaip kad pareiškė senovėje: "Mano džiaugsmas yra būti su žmonių vaikais" (Prov. VIII, 31).

Sergantiems Kristaus Kūnas tampa sveikatos Duona. Mirštantiems Švč. Kristaus Kūnas tampa Viatikas, arba, kaip Pal. Bede sako, "Dangiškosios Kelionės Duona." Mirimo valandoje Eucharistinis Kristaus mylėtojas kovoja Viešpaties Jėzaus Esime, kaip Machabiečiai, kurie herojiškai mirė jų Dievo Akyvaizdoje. Baidantis gyvenimo karštis išsisemia, žmogus miršta. Dievo kovotojų sielos, apytrintos Sakramentaliniu Kristaus Švč. Kūno Kraujumi, yra lydimos į Paradizą, į tikrąją jų Tėvynę. "Savo Gailestingumu Tu buvai Vadas žmonėms, kuriuos Tu atpirkai ir Savo galingumu Tu atvedei juos į šventąją Tavo buveinę" (Exod. XV, 13).

Dieviškasis Mokytojas, kai matė, kad neužilgo turės mirti, Jis tarė Savo mokytiniams: "Eikite į miestą pas vieną žmogų ir jam tarkite: "Mokytojas sako: Mano metas arti; pas tave aš darau Velykas draug su savo mokytiniais" (Mat. XXVI, 18). Neabejotina, kad tokį įsakymą Išganytojas davė Petruui ir Jonui (o ne Judai), kuriedu rūpinosi Viešpaties ir Jo apaštalų gyvenimo reikalais.

Mylimieji apaštalai: Petras ir Jonas paklausė. Netoli miesto vartų jie sutiko žmogų nešantį gavinantį vandenį iš Silo šaltinio. Kai viskas buvo paruošta, V. Jėzus išėmė į Vakarienbutį. "Jis atsėdė už stalo draug su dvylika Savo mokytinių" (Mat. XXVI, 20). Kas pirma buvo kalbėta žodžiais, dabar patapo tikruma, realybė. Neužilgo visos abejonės pranyks ir visi mokytiniai realizuos Viešpaties Substanciją, Jo paties Kūną ir Kraują, Patį Gyvenantį Kristu.

Kai Mokytojas prakalbėjo, visi nutylo. "Geiste geidžiau valgyti draug su jumis šitą Velykų avinėlį," kalbėjo Išganytojas, gai nesuprastų didelės progos reikšmės ir kadangi Jis dabar vykdys ne figuratyvų ritualą, reikšmingai pažymėjo: "Šakau jums, nuo šio laiko aš nebevalgysiu jo,

koliai bus įvykintas Dangaus Karalystėje" (Ibid. v. 19).

Tą patį laiką, kai Žydų ceremonijas reikalavo iš tų, kurie dalyvavo Paschoje, kad aptyrintų savo rankas, gi V. Jėzus pasikėlė nuo stalo ir pasirengė nuplauti kojas dvylikai Savo apaštalų (Palgk. Jon. XIII, 4).

Čia V. Jėzus parodė nusižeminimo pavyzdį, iš kurio turėjo džiaugsmą. Čia Jis patapo Tarnas pagal tartą Jo žodžių: "Jis susijuos, pasodins juos prie stalo ir eidamas aplinkui tarnaus jiems" (Luk. XII, 37). Ir V. Jėzus priklausė ties kojomis Jo mokytinių, iš kurių buvo ir tokių, kurie norėjo, kad Dievo Karalystė įvyktų čia, žemėje, ir jie būtų laimingi.

Tokiuo patarnavimu V. Jėzus velijo tapti žemesniu už Savo mokytinius. "Kas didesnis: tas, kurs sėdi prie stalo, ar kurs tarnauja? argi ne kurs sėdi prie stalo? Aš gi esu jūsų tarpe kaip tas, kurs tarnauja" (Luk. XXII, 27). Palaimintasis nusižeminimas, kurs randa sau vietą Dideliame Altoriaus Sakramente, Kuriame V. Jėzus slepia Save pigiausios žemiškosios duonos pavydalu! Kaip V. Jėzus aptyrino Savo mokytinius iš nuodėmių, nuplaudamas jų kojas, taip pat ir daugelis kitų kad turėtų išganingą aptyrinimą, kurį Jis teikė, kad raupsai nukristų nuo nuodėmingų žmonių kūnų. Po to V. Jėzus tarė: "Jei aš, Viešpats ir Mokytojas, mazgojau jūsų kojas, tai ir jūs turite vienas kitam mazgoti kojas; nes aš daviau jums pavyzdį, kad, kaip aš jums dariau, taip ir jūs darytumėte" (Jon. XIII, 15).

Tada Jis paėmė duoną į šventas Savo rankas. "Jiems valgant vakarienes, Jėzus ėmė duonos, palaimino ją ir laužė" (Mat. XXVI, 26). Po to Jis ištarė ant duonos konsekracijos žodžius: "Imkite ir valgykite... Tai Mano Kūnas, Kurs už jus duodamas" (Luk. XXII, 19). Čia buvo Tikroji tyrų Manna, Gyvenimo Duona. Paties Kristaus Kūnas, Kurs patapo tikruma, tariant konsekruojančio Kristaus žodžius.

Duodamas mums Savo Kūną valgymui ir Savo Kraują gėrimui švenčiausiame Sakramente, V. Jėzus parodė kilniausią Savo Gėrio meilę. Tame Išganymo Sakramente "Jis įkūrė stebuklingųjų Jo darbų atminimą; Jis davė valgi tiems, kurie Jo bijosi" (Ps. CX, 4).

Kaip dažnai mūsų kūnas įpuola į nuodėmių klaną, kaip dažnai yra pasaulio užviltas, kaip dažnai papuola į pagundų tinklą, taip dažnai reikia artintis prie Atgailos Sakramento ir priimti Brangiausią Kristaus Kraują, Kurs mus apiplauna ir mus daro vėl tyrais.

Angeliškasis Daktaras reikšmingai pasakė: "Tą, ką Dievo Sūnus paėmė iš mūsų prigimties, Jis vėl davė mums visą Patį Save mūsų išganymui" (De Eucharistia, Opusculė LVII). Taigi, Kristaus Kūnas, imtas iš nekalčiausios Nazareto Mergelės, Marijos, Kūno, dabar yra mūsų bažnyčių altoriaus nameliuose — Tabernakuluose. Ne Žmogiškasis Kristaus Kūnas, kaip kad jį matytumėm, jei būtumėm

gyvenę Betlejuje, Nazarete ar Betanijoje: bet šlovingiausias ir švenčiausias Dievo-Žmogaus — Viešpaties Jėzaus Kristaus — Kūnas.

Tikrasis švenčiausiojo V. Jėzaus Esimas yra dideliausio heroizmo priesaika amžinajam mūsų gyvenimui po mirties (kuri atėjo per nuodėmę). Todėl, maldaujame, kad mūsų kūnai būtų aptyrinti valgant Kristaus Kūną, "Amžinojo Gyvenimo" (Jon. VI, 55) Sakramentą. Kaip dažnai priimame Švč. Kristaus Kūną, taip dažnai į silpnus savo kūnus emame Viešpaties Jėzaus Kristaus, mūsų Dievo, tvirtybę ir stiprybę.

"Tebūnie pagarbintas šventasis Jo Vardas per amžius. Šventasis Jo Vardas gyvuoja pirma saulės. Ir Jame tebūnie palaimintos visos žemės giminės ir visos tautos tegarbina Jį" (Ps. LXXI, 17).

Pagal *kun. V. F. Kienberger'į*
parašė

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

Marija -- Aušros Žvaigždė

DIEVO paskirtajam apdovanoti žmoniją nauja išganymo malone laikui prisartinus, prasidėjo ir užgimė švč. Marija.

Šiuo metu atsitolinusi nuo DIEVO visas pasaulis buvo galutinai taip sugėdęs, taip paskendęs stabmeldijos prietaisuose ir ištvirkimuose, kad net patys stabmeldžių išminčiai ir doresnieji pradėjo sakyti, jog pasaulis turi žlugti, jei kokia aukštesnioji galybė neateis žmonijai pagalbon, neištrauks iš dvasiškojo skurdo. Net ir DIEVO išrinktoji, tačiau nedėkingoji žydų tauta, pamiršdama Jojo pažadus ir pranašystes, pradėjo visai nukrypti nuo Jojo nurodytojo jiems kelio, tikslai paviršutiniškai besilaikydama DIEVO įsakymų ir suskildama į įvairias atska-

las. Buvo išlikęs ištikimas DIEVUI tikslai mažas gerųjų skaičius.

Štai, šitokio sugedimo sukuryje, šitokioje dvasiškoje tamsoje pasaulyje prasidėjo ir gimė švenčiausioji Marija ir, lyg skausi aušrelė, apšvietė pasaulį nauja tikėjimo ir meilės šviesa, kadangi Josios gimimas reiškė, jog netrukus jau pasirodys Tiesos Saulė, kuri išblaškys mirties tamsybes ir parodys žmonijai kelią į amžinąją dangaus laimę.

Senų senovės pasakojimai (tradicija) mums aiškina, jog švč. Marijos tėvas buvęs tai šv. Joakimas, Dovidio Karaliaus aūnys, gi Josios motina, šv. Ona, kilusi iš Aarono, aukščiausiojo kunigo, giminės. Jau mat', paties DIEVO buvo taip nu-

lemta, kad JĖZUS KRISTUS, tasai dangaus ir žemės Karalius ir Aukščiausias Kunigas, DIEVAS-Žmogus, kiltų irgi iš karališkos ir kunigiškos giminės.

Jų tėviškė, anot šv. Jeronimo, buvo si tai Sephoris (miestas, kurį romėnai vadindavo Diocezarea — vienas didžiausiųjų Galilėjos miestų, 7 km. atstumo nuo Nazaret). Šitoje vietoje, kur gyvendavo šv. Jokimas su šv. Ona, kryžeičiai buvo pastatę didelę, laikui bėgant, griuvėsiais virtusią bažnyčią. Ant šitų griuvėsių pranciškėčiai 1878 m. pastatė šv. Onos koplyčią.

Vėliau Švč. Marijos tėvai persikėlė Jeruzalėn. Šv. Jonas Damaskietis sako, jog toje vietoje, kur dabar stovi šv. Onos bažnyčia, buvusi šv. Jokimo gyvenamoji trioba, kurioje gimusi ir Švč. Marija.

Josios tėvai buvo žymūs ir garsūs savo maldingumu ir labdaringumu. Jie buvo bevaikiai iki senatvės, kas anuomet skaitydavosi DIEVO bausme. Šio dėlei jie, lyg Samuelio motina Ona, maldavo Viešpaties pasigailėjimo, pasižadėdami, kūdikiui gimus, paaukoti jį Jam. Pagaliau, DIEVAS išklaušė jų maldavimą. Šitokiui tai gimdytojus DIEVAS buvo paskyręs dangaus ir žemės Karalienei, Švč. Marijai.

Prasidėjus ir gimus Ji tuč-tuojau buvo ne tiktai liusa nuo sielos ir kūno sutepimo, bet dar DIEVO buvo apdovanojama daug didesnėmis, viršprigimtinėmis malonėmis, kaip kad Adomas ir Ieva, DIEVUI juos sutvėrus ir apgivendinus rojuje. Josios gautoji Šventosios Dvasios pašventinanti malonė buvo toli praviršijusi net ir aukščiausiųjų Serapinų gautąsias malones. Šitą mes lengvai suprasime, apmąstydami, jog Jai buvo skirta pradėti ir pagimdyti JĖZUS KRISTUS, DIEVO Sūnus!

Savo žemiškąjį gyvenimą Ji buvo pradėjusi taip aukštame šventumo laipsny, kokio nė didžiausieji šventieji negalėjo

pasiekti, baigdami savo žemiškąjį gyvenimą. Šio dėlei ir Psalmistas gieda (LXXXVI, 1-2): “Jo pamatai ant šventųjų kalnų; Viešpats myli Siono vartus labiau, kaip kad visas Jokūbo padangtes.”

Sąmoningai priimtinas pamaldžių žmonių manymas tvirtina, jog Švč. Marija pirmame savo prasidėjimo akimirksnyje buvusi apdovanojama kuo šviesiausiu protu, kad liusa valia galėtų kreiptis į DIEVĄ ir laisvai pritarti malonės veikimui Josios sieloje. Aišku tat, jog iš pat savo gimimo pradžių Ji buvo gerai pažinusi DIEVĄ ir, kas seka, pamylėjusi Jį visa savo esybe. Taigi ir gimimo metu Ji galėjo paaukoti save Švenčiausiajai Trejybei ir visa širdimi ir siela atsiduoti tarnybai Aukščiausiajam.

“Aukos ir atnašos tu nenorėjai, bet prirengiai man kūną. Degamosios aukos už ntodėmes tau nepatiko. Tuomet aš tariau: Štai, ateinu, — knygos rietime yra parašyta apie mane — daryti tavo, o DIEVE, valios” (Žyd. X, 5-7). Šitaiip prakalbino DIEVĄ Tėvą JĖZUS KRISTUS, prieš ateinant Jam šitan pasaulin. Panašiu būdu ir Švč. Marija, dar visai nežinodama, jog Jai lemta tapti DIEVO Motina, be jokių sąlygų paaukojo save Viešpačiam, sutikdama pilnai pasiduoti Jojo šventiems parėdymams ir pasiryžusi net kentėti, jei būtų reikalinga, už pasaulio nuodėmes. “Mano širdis yra pasiryžusi, o DIEVE, mano širdis yra pasiryžusi,” šitaiip Ji kėlė į dangų savo širdį kartu su Dovidu (Ps. LVI, 8). “Pamokyk mane daryti tavo valią, nes tu mano DIEVAS” (Ps. CXLII, 10).

Gimdama Ji pasirinko tokį gyvenimo būdą, koksai labiausiai patiktų Aukščiausiajam, o ir vėliau taip sutvarkė savo gyvenimą, kad jis būtų labiausiai panašus Josios mieliausiojo Sūnaus gyvenimo būdui.

Ne man čia išpasakoti, kiek patiko Viešpačiam DIEVUI šitoksai Švč. Mari-

jos pasiaukojimas! Kokių žodžiais neapsakomu pasitenkinimu visi Trys Švenčiausios Trejybės Asmens žiūrėjo į šitą gimusį kūdikį, kurs tiek garbės turėjo atnešti DIEVUI! Kokiomis malonėmis apdovanojo! Šventoji Dvasia pamėgo apsigyventi Joje, kaip savo išrinktoje vietoje daug labiau, kaip kad žmonių rankomis pastatytoje Jeruzalės šventykloje, nesiliaudama puošti Ją kaskart naujomis malonėmis, kurios Josios sieloje iki Josios gyvos galvos kas akimirksnis eidavo daugyn ir daugyn!

Malonės, kuriomis Švč. Marija taip gausiai buvo apdovanota, Jai pasirodant šitame pasaulyje, viršprigimtinių tobulių kraitis, įgytas jai gimstant, leidžia mums drąsiai lyginti Ją su DIEVO išrinktuju miestu, Sionu, kuriame mėgsta gyventi Švenčiausioji Trejybė: “Šlovingų dalykų /sakome apie tave, tu, o DIEVO mieste!” (Ps. LXXXVI, 3).

Josios gimimo nepatėmijo žmonės, kadangi DIEVO buvo lemtas Jai atsirasti ir augti paprastu žmonių būdu; tačiau Jai gimus, pradžiugo didžiausiu džiaugsmu visos dangiškos dvasios ir puolė garbinti tą, kuri buvo skirta jiems kaip jų Karalienė ir jų Aukščiausiojo DIEVO Motina. Gi užtatai sudrebėjo pragaras, kadangi pajuto užgimus tą, kuri turėjo sutriuškinti po savo kojų visą jojo galybę.

Šitokių būdu pasirodė pasaulyje mūsų nusidėjėlių brangiausioji Motinė. Šio delei ir Bažnyčia, šita pildytoja JĖZAUS valios, džiūgauja, prisimindama, jog gimė ta, kurią DIEVAS Tėvas išrinko sau per meiliausiąją dukterį, DIEVAS Sūnus per savo Motiną, gi Šventoji Dvasia per savo Sužadotinę! Džiūgauja ir visus savo vaikus verčia džiūgauti ir pulti po kojų tos, kuri yra tikriausia mūsų Motinė, meilingiausioji mūsų Užtarytoja, galingiausioji Globėja ir Gynėja nuo sielos ir kūno priešų, kurios širdis plaka karščiausiaja meile visiems, ne vieno ne-

išskiriant, vargšams ar tai sielos, ar tai kūno žvilgsniu.

KATALIKŲ PASAULY

Jo Eminencija kardinolas Mundelein²as, Chicagos arkivyskupas, steigia aviacijos mokyklą neturtingiems arkivyskupijos berniukams. Jo Eminencija pareiškia, kad netolimos praeities jaunimas veržėsi susipažinti su automobiliais, o šiandieninis jaunimas jau veržiasi į padanges — nori išmokti lėktuvais skrajoti.

Švenčiausiojo Vardo draugija nusprendė pastatyti ir išlaikyti minėtą mokyklą. Nauja įstaiga bus vardu Švenčiausiojo Vardo Techniška Mokykla. Tam tikslui per kelerius metus arkivyskupijoje buvo renkamas fondas.

Mokykla ateinančią vasarą bus atidaryta. Bus vietos 500 berniukų. Bus priimami tik neturtingų tėvų berniukai, 14 metų amžiaus. Mokslas tęsis trejus metus. Berniukai bus aprengti, pavalgydinti, ir turės atitinkamas patalpas. Be aviacijos jie bus mokinami įvairių amatų. Mokytojus Pranciškonų ordeno broliai iš Vokietijos.

ST. COLUMBANS, Neb. — Iš Kinijos gauta žinia, kad Šv. Kolumbano draugijos misijonierių kun. Sands'ą kinų komunistai plėšikai paleido iš pagrobimo (nelaisvės).

PARYŽIUS. — Prancūzijos Kolegijos įkurta nauja Amerikos civilizacijos katedra ir ji pavesta jaunam katalikui rašytojui Bernardui Fay'ui.

DUBLINAS. — Popiežiaus atstovas tarptautiniam Eucharistiniam kongrese, Jo Eminencija kardinolas Lauri's, čia atvyks birželio mėn. 20 d. Daromi pasiruošimai iškilmingajam atstovo pasitikimui.

NEW YORK. — Amerikos Katalikų Dukterų organizacija siunčia savo maldininkiją į tarptautinį Eucharistinį kongresą, įvyksiantį Dubline, Airijoje.

Šios organizacijos maldininkės, kaip pranešta, atstovaus kiekvieną šio krašto valstybę ir kiekvieną Kanados provinciją.

Maldininkės New Yorką apleis birželio 14 d. Kongresas prasidės birželio 22 d.

SCRANTON, PA. — Pensylvanijos Katalikų Švietimo sąjunga čia turėjo suvažiavimą. Dalyvavo apie 700 atstovų. Suvažiavimas pradėtas pontifikalinėmis šv. Mišiomis šv. Petro katedroje. Vyskupas O'Reilly's pamaldose dalyvavo ir kalbėjo į atstovus. Ši organizacija turi daugiau kaip 4,000 narių.

ST. AUGUSTINE, Fla. — Šios vyskupijos vyskupas Barry's minėjo savo 10 metų vyskupavimo sukaktuves.

ALEXANDRIA, La. — Mirė šios vyskupijos vyskupas Cornelius Van de Ven, kurs pavojingai susirgo po padarytos jam operacijos balandžio 26 d. Velionis vyskupas buvo gimęs Olandijoje, 1865 metais.

PARYŽIUS, geg. 12 d. palaidotas nužudytas Prancūzijos prezidentas P. Doumer'as. Gedulingosios šv. Mišios buvo laikomos Notre Dame katedroje. Palaidotas ne Panteone, kaip to norėjo krašto vyriausybė, bet Vaugirardo kapuose, kur yra jo šeimos kapai.

Nužudytas prezidentas buvo patrijotas ir visų mylimas. Karo metu jo visi keturi sūnūs žuvo kovų laukuose.

Į katedrą ir iš ten į Panteoną velionies lavoną lydėjo belgų karalius, Anglijos sosto įpėdinis, vyriausybės nariai, visų kraštų diplomatai, daugybė kariuomenės ir šimtai tūkstančių žmonių. Kone visi kraštai buvo reprezentuojami. Ties Panteonu padėtas karstas. Ten įvyko atsiveikinimas. Tik po 5:00 vakare karstas paimtas į minėtus kapus.

WASHINGTON. — Šv. Mato katalikų bažnyčioje įvyko pamaldos — gedulingos šv. Mišios, už nužudytą Prancūzijos prezidentą Doumer'į. Bažnyčioje buvo daug diplomatų. Buvo ir prez. Hoover'is.

ROMA. — Pontifikališko Švento Raš-

to Instituto archeologai, atkasinėdami Sodomos ir Gomoros griuvėsius, randa, kad tų sunaikintų miestų gyventojai prieš 4000 metų buvo pasiekę aukštos kultūros. Spėjama, kad tie miestai yra žydėję prieš geležies atradimo amžių. Nes iš to metalo pagamintų jokių daiktų nerandama.

MEXICA. — Meksikos kongresas sumažino katalikų kunigų ir bažnyčių skaičių federaliniam distrikte. Kunigai ir pasaulininkai kreipės į teismus gauti "amparos" (injunctions) prieš šio įstatymo vykdymą. Nes pasirodė, kad įstatymas yra priešingas krašto konstitucijai.

Kada žemesnieji teismai atsisakė ši klausimą spręsti, tuo reikalu kreiptasi į vyriausiąjį krašto teismą. Tikėtasi, kad šis teismas bus bešališkuoju, ypač šiame svarbiame katalikų teisių klausime.

Bet skaudžiai apsiriktą. Ir šis teismas atsisakė išduoti katalikams "amparos" prieš minėto įstatymo vykdymą. Tai paskutinė teismo instancija. Krašto konstitucijos 130 straipsnio 7-ajam posme aiškiai pareikšta, kad kunigų skaičių gali mažinti išimtinai vienos valstybių legislaturai (įstatymų leidimo rūmai). Kongresui neduota teisė taip elgtis federaliniam distrikte. Nežiūrint to, kongreso išleista įstatymą, kuriuomi varžoma Bažnyčios veikimo laisvė, vyriausiasis teismas patvirtino.

Tokia tai Meksikoj konstitucija ir tokia valdančiosios kraštą klikos teisybė.

CHICAGO, ILL. — Gegužės 12 d. rasta lovoje negyva meksikietė motina Concepcija Gutierrez de Arriaga. Aplink jos lavoną buvo susispietę penki vaikai: vyriausias 11 metų amž., o jauniausias — 49 dienų. Šeštasis vaikas paimtas į ligoninę. Prieš kelis mėnesius jos bedarbis vyras išėjo iš namų ir negrįžo. Moteriškė nesišaukė pašalinės pagalbos. Pati alko, bet vaikelius šiaip taip maitino. Matyt, nuo alkio ir didelio nuovargio iš vakaro atgulė ir užmigo amžinu miegu.

Mūsų Darbai

DRAUGIJOS IR KOLEGIJA

Dabartinis gyvenimas Amerikoje nėra lengvas. Tą atjaučia visi gyventojai, tą žino valdžia. Velykų metu pasidariusi ekonominė pasiauba, tiesa, liovėsi; bet jos priežastys pasiliko. Milijonai žmonių ieško darbo, duonos ir šiltos pastogės ir retai ją gauna. Keliolika milijonų žmonių, netekę subankrūtijuose bankuose ilgų metų taupmenų, atsidūrė vargšų eilėse. Tas visa supainiojo geriausius kilnių žmonių sumanymus. Toks yra bendras Amerikos gyvenimo vaizdas.

Lietuvių tarpe, tiesa, neįvyko didelių nelauktų nelaimių; bet gyvenimas visiems pasunkėjo. Užtat visai suprantama, kodėl sumažėjo aukos Marijonų Kolegijai. Visgi nevertėtų nutylėt šio nemalonaus reiškinio, priešingai, — reik iškelti aikštėn visus susidariusius sunkumus.

Gerieji Marijonų Kolegijos Rėmėjai nepaliovė siuntę Kolegijos Fondan savo metines duokles. Užtai jiems priklauso padėka ir pagarba. Jų vardai rašomi stambiomis raidėmis "Laive" ir jie to yra nusipelnę. Tik jau daug rečiau pamatome "Laive" stambesnes aukas. Jos pradėjo visai išnykt. Pirmiau to nebuvo. Turtingesnieji, atrodo, ima pamiršti kilnius pasiryžimus palaikyt savo Aukštesniąją Mokyklą. Švč. P. Marijos Kolegija, Thompson, Conn., įkurta pasišventėlių Rėmėjų dėka lietuvių Ateivijos naudai. Šioj Kolegijoje sudėtos lietuvių gražiausios viltys; Ateivijos kultūrinė ateitis; mūsų atsispjrimas plačiai ištautėjimo bangai ir lietuvių vystės išlaikymas gausingose mūsų kolonijose. Tiems reikalams ir tikslams negailėjome pastangų, aukų, pasišventimo ir da "pirma, nekaip kentėsiu" (Luk. XXII, 15). Tie dvylika mokytinių, kad klaidinrbo, nes užsibrėžtieji tikslai to verti.

Šiuo metu, kai pačią Marijonų Vienuo-

liją Amerikoje ištiko didelis smūgis, mirus nepamainomam pasišventėliui ir darbuotojui Marijonų Provincijolui Amerikoje kun. F. Kudirkai, pasunkėjo Marijonų darbai, sumažės ištekliai palaikyt sukurtasias įstaigas. Todėl sunku yra laukti, kad Vienuolija įstengtų pilnai aprūpinti Lietuvių Kolegiją be pašalinės pagalbos. Jos laukiame ir prašome.

Marijonai atidavė visa, ką turi geriausio Kolegijos naudai: žmones-vienuolius ir sutaupytus didelėmis pastangomis pinigų. Tikimės, jog šiame sunkmetyje Amerikos visuomenė, kuri prašė, ragino ir padėdė Marijonams sukurti Kolegiją, neapleis.

Kai atskirų asmenų aukos mažėja, vertėtų padauginti draugijų teikiamasias aukas Kolegijai. Tą gali padaryt mūsų Rėmėjai, įnešdami į savo draugijų susirinkimus sumanymus paremti Kolegiją stambesne auka, nes tos paramos Kolegija yra verta ir jos laukia.

Kolegijos Rėmėjų 35 skyrius pp. Bambalų namuose gegužės 8 d. padarė kaukiukų žaidimą ir Kolegijos naudai įteikė \$80.00 ir šio mėnesio 24 d. užsakė iškilmingas šv. Mišias už Kolegijos Rėmėjų įsteigėjo a. a. Kun. Felikso Kudirkos sielą Chicagos Marijonų Vienuolyne. Šisai skyrius labai veiklus, praeityje keletą kartų jau pelnė garbės narystę ir šiais metais belaukiant Kolegijos Rėmėjų seimo jau susitarė savo atstovam įduoti garbės narystės dovaną. Ypač šiais bedarbės sunkiais ir mūsų Kolegijai laikais Draugijoms ir visiems Rėmėjams maldaujame ypatingos Dangaus palaimos.

Dievas duos, praeis sunkmetis, atsigailuosime, pradėsime išnaujo vykdyt kilnius nutarimus ir, aišku, su pagarba minėsime visus tuos, kurie pagelbėjo sunkmetyje išlaikyt Lietuvių Kolegiją. Gailestingi ir kilnieji darbai nežūva net mums

mirus, nes laukiam už juos amžino atlyginimo, juo labiau neturėtų baugintis mūsų sukurtoji Kolegija, negalėdama išskakėti būtinųjų išmokėjimų.

Gausiaji ir nuoširdžiai paremkite Kolegiją šiame sunkmetyje. Auką siųskite: Marian Fathers, 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Už a. a. Kun. Feliksą Kudirką šv. Mišias aukojo Kolegijos Rėmėjų 41 skyrius, Archer Hights, Barbora Vitartaitė, Antanas Peldžius, A. Žolynienė, Kolegijos Rėmėjų 35 skyrius ir N. N.

Kolegijos Rėmėjai:

B. Linkevičienė, Scottville, Mich.	3.00
Pr. Valučkis, Chicago, Ill.	3.00
K. Sarauskas, Kenosha, Wis. ..	3.00
M. Bartininkienė, St. Louis, Mo.	3.00
Mat. Žičkus, Chicago, Ill.	3.00
D. Ališauskienė, Kenosha, Wis...	3.00
K. Čiurlionienė, S. Boston, Mass.	3.00
O. Batulevičienė, Warehouse Point, Conn.	3.00
K. Švagždienė, E. Vandergrift, Pa.	3.00
A. a. Petr. Krutulis, Aurora, Ill.	50.00
S. Zavistauskienė, Worcester, Mass.	100.00

A. A. Tėvo Felikso Kudirkos, M. I. C.

paminklui prisuntė:

Ant. Stasiulienė, Chicago, Ill. ..	1.00
Mar. Gudaitienė, Chicago, Ill.	1.00
A. Kalesinskaitė, Chicago, Ill.	2.00
A. Bacevičia, Chicago, Ill.	5.00
A. Lubartas, Chicago, Ill.	6.00
M. Adomaitienė, Chicago, Ill. ...	1.00
Vl. Kuodis, Chicago, Ill.	1.00
Matijošaitis, Chicago, Ill.	1.00
Pr. ir Urš. Gudai, Chicago, Ill.	5.00
K. Zaurienė, Chicago, Ill.	1.00
Garbės grabnešiai sudėjo paminklui pastatymui	24.25

(Zus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas. *Rėmėjų Centras.*

AMERIKOS LIET. ŽINIOS

CICERO, ILL. — Šv. Antano lietuvių parapijos bažnyčioje švč. Trejybės sekmdienyje gegužės 22 d. kun. Stanislovas Petrauskas, tos pat lietuvių kolonijos auklėtinis, šeštadienyje iš J. E. Kardinolo Mundelein priėmęs kunigystės šventimus, turėjo primicijas, t. y. laikė pirmasias iškilmingas šv. Mišias, per kurias pamokslą sakė kun. A. Linkus, West Pullmano klebonas. Po šv. Mišių primicijantas visiems dalyviams suteikė palaiminimą ir tuojaus parapijos svetainėje turėjo puotą su gražia programa.

Linkime kun. Stanislovui Petrauskui Dievo padėjimo sėkmingai darbuotis Kristaus Vynyne. *Redakcija.*

SUGAR NOTCH, PA. — Gegužės 21 d. Scrantono, Pa. vyskupas Thomas C. O'Reilly iššventino į kunigus Viktorą Šimkonį, kuris ant rytojaus švč. Trejybės dienoje atlaikė primicijas Sugar Notch, Pa. Čia jauno kunigo gimtinė, čia jisai augo, čia baigė pradinę mokyklą, čia ir dabar gyvena jo tėveliai; čia jam grįžus su primicijomis džiaugiasi šv. Petro ir Pauliaus parapijos gerbiamasis klebonas kun. J. Šupšinskas su visais parapijonais.

CHICAGO, ILL. Gegužės 27 d. nuo automobiliaus sudužimo mirė a. a. kun. Tomas Gasparaitis, Quigley seminarijos mokytojas ir šv. Antano lietuvių parapijos Cicero, Ill. asistentas. Laidotuvės įvyks gegužės 31 d.

ŠVČ. MARIJOS KOLEGIJA

Thompson, Conn.

Gėlynai ir sodas

Pasigrožėje kurį laiką tuo bendru reginiu ir pasidžiaugę voveraičių vikrumu, kurios šaudyklės greitumu lakstė po medžius, žiemai maisto berinkdamos, nuėjo me pasižiūrėti į gėlių darželį, kuris čia pat buvo sumaniai užsodintas. Kad šalti

vėjai negadintų jautrių iš šiltų kraštų pargabentų augalų, darželis iš vienos pusės aptvertas aukšta mūrine tvora, o iš galų: iš vieno — dengia nuo vėjų rūmai, iš antro — kėdrų medeliais apsodintas kalnelis ir gražus mūro namelis — veranda, vasaros metu nuo saulės kaitros pasislėpti. Nuo aikštės pusės darželis apsodintas puikiais, rodos, tujų medžiais ir pušaitėmis karlais (neužaugomis). Pačiame darželyje išvadžiotos gražios, kripės pavidalo, eilės iškarpytų, gražiai išaugintų, iš šiltų kraštų pargabentų krūmelių. Jų vardo aš nežinau. Tie krūmeliai, sako, esą labai brangūs. Nusimanantieji įvertinę juos apie kelis tūkstančius dolerių. Tokių brangių ir retai kur užeinamų medžių bei krūmų čia ir daugiau man gerb. Direktorius parodė, paaiškindamas jų vardus ir vertę, bet aš nebūdamas specialistas, neįsidėmėjau gerai.

Iš gėlyno perėjome į kalnelį su kėdrų, ar panašių į juos, eglynu. Ant pat viršukalnio stovi įmūrintas į žemę aukštas stiebas vėliavai iškabinti. Koks Amerikos piliečių savos vėliavos pagerbimas. Čia kiekvienas pilietis garbė sau laiko, jei gali iškilmingose dienose papuošti savo namą, arba kaip čia, savo sodą puikia, aukštai iškelta, vėliava. Kur kitur, kaip atsimenu, pavyzdžiui, senojoje Rusijoje, policija turėdavo tikrą karą su piliečiais kelti, kol juos priversdavo valstybinėse šventėse vėliavėles iškišti ties savo namais!

Kiek paėjėję, radome didoką daržą vien tik rožių prisodintą. Kokių čionai tų gražuolėlių nerasi?!... Ir baltų, ir raudonų, ir mėlyvų; ir didelių, ir visai mažutėlių; tuščiavidurių ir pilnavidurių... Radastų visai panašių į lietuviškus ir kitokių atmainų... Nors jau besibaigias buvo spalio mėnuo, tačiau dar daug galima buvo pastebėti gražiai žydinčių rožių.

Mokant gerai sunaudoti šią rožyną, mano nuomone, galima būtų turėti pelną iš jo!

Sodas

Iš čia perėjome į sodą su vaisiniais medžiais. Medžiai ypatingu būdu auginti: šakos išaugintos visai palei žemę, kad beveik vaisius galima ranka nuraškinti ant žemės bestovint. Sodas jau kelinti metai neprižiūromas, tai dabar atrodo kiek apleistas, bet nesunku bus jį vėl sutvarkinti. Jau dabar daug kas jame atnaujinta jauno ir sumanaus sodininko, kuris yra išėjęs Lietuvoje daržininkystės mokslus. Labai sudomino mane didelis ilgas gardas vynuogėms auginti. Kiek čia galima turėti uogų iš šito gardo?!...

Vaisiniam sodui parinktas geresnės žemės sklypas, dikčiai žemiau esąs už parką, nuo kurio jis yra atitvertas gana aukšta akmenų tvora, arba teisingiau sakant, stačiu akmenimis išgrįstu krantu. Tas grindinys bus kokių 5-6 pėdų pločio, aukščio kai kur sieks sulyg žmogaus galva, o į ilgį toji akmeninė siena traukiasi gal kokią mailę ar net toliau. Išilgai per sodą eina kelias, taip pat gražiai išgrįstas akmenimis. Šitas kelias išeina apačia vynuogyno tam tyčia padarytu tuneliumi į didįjį vieškelį, kuriuo mes atvažiavome.

Apžiūrėję sodą ir vynuogyną, išėjova gražia kupėrisų aleja į tvenkinius auksinėms žuvytėms auginti. Tvenkiniai dabar jau buvo visiškai tušti. Vanduo nuleistas, o duobės lapais apkrautos, kad žiemos šalčiai nesuskaldytų cementinių jų krantų ir dugno. Žuvytės žiemos metui perkeliamos į šiltadaržius.

Kipėrisai vėsesnėse šalyse retas medis. Jo tėvynė šilti kraštai. Jis tenai auga labai aukštai — net ligi 150 pėdų. Čionai, žinoma, jis tokio aukščio nepasielkia.

Kolegijos ūkis

Plačiuoju vieškeliu apsuksima aplinkui per kalnelį pro žaliaplapių liaurų krūmus, pro lietuviškų pušų pušynėlį, pro įvairių kadugių rinkinį ir atvykova į ūkiškąją dalį.

Kiek čia gražiausių trobų! Visas mažas miestelis! Tik pasižiūrėkime, pasišvastykime jame plačiau, o pamatysime, kokio turto čionai esama.

Štai, visai ne toli nuo kryžkelės, stovi dviejų gyvenimų namas. Jame seniau gyvendavo ūkio tarnai. Namas gražus, viduje įrengimas miestiškas. Vandentraukiai, apšildymas. Virtuvė. Trepai į antrašį aukštą visai patogūs ir švarūs. Viena ir antrame aukšte po keturis šviesius kambarius. Tokį pat kiek tolėliaus randame antrą namą. Taip pat dviem gyvenimais ir įrengtas žmonėms gyventi.

Šiame pačiame kieme gražus mūro namas, kuriame seniau būdavo gimnastikos pratybos. Dabar šitą erdvą ir labai aukštą kambarį pertaisoma: iš jo daromas mokiniams miegamasis. Dėl to užėję į jį radome visuose kampuose darbininkus bedirbančius. Staliai tvarko duris, langus; mūrininkai taiso sienas, baltina. Visi dirba, skubina. Iš senų papuošalų, buvusių šiame kambaryje, likosi tik didžiulio elnio galva su dviem dideliais ragais, išsišakojusiais daugybe mažesnių šakelių. Visai panaši į aną, kur matėme didžiuosiuose rūmuose.

Miegamasis bus labai patogus ir sveikas, nes šviesus, sausas, aukštas, aplink miškas... Be šitų, dar reikia priminti ir mūrinė dviejų aukštų, gražiai vijokliais iš lauko apaugusi arklidė. Ant viršaus jos kraigo įtaisytas didokas žirgo atvaizdas. Iš tolo pažiūrėjus, sakytum Lietuvos Vytis, tiktai be jojiko.

Šitie visi trobesiai aptverti gražia ir aukšta geležine tvora, po kuria išmūrintas aukštas, sulyg nedidelio žmogaus galva, fundamentas. Į kiemą įvažiuojama plačiais vartais. Vartų viršum eina gražus puslankis.

Kad neužmirščiau dar paminėti didelį, keliems automobiliams pastatyti, garadžį. Prieš garadžiaus duris įtaisytas prietaisas vietoje mašinoms apsukti. Koks pato-

gumas!

Iš kiemo išėję matome ant kalnelio ilgą beveik vienu langų neaukštą trobesį — stalių dirbtuvę. Viduje įrengta viskas, kas reikalinga mūsų dienų staliams. Vadinasi, ne tik varstotai, kirviai, bortos, geležys (pielės, piūklai), bet ir obliuojamoji mašina. Staliai gana gerai žino, kiek toki įtaisai atsieina!

Iš lauko prie stalių dirbtuvės užvertas paukščiams gardas. Ačiū Dievui ne tuščias. Matyti jame vaikščiojant ir gaidukų, ir vištų, ir ančių ir kitokių paukščių. Vis tai motinėlių ir dosniųjų apylinkės lietuvių šeiminkų jaunajai kartai dovanėlės.

PENKTA DIENA JŪROSE

Jau esame įsiryę į Atlantą per 2300 mailių. Po vakarykščios vėjuotos ir apsiniaukusios dienos, šiandie turime nuostabiai giedrą dangų ir malonų orą. Iš visų burnų tiek ir tegirdi: tai puiki diena! tai puiki kelionė!..

Besidžiaugdami gražia kelione, kai kurie mūsų pradėjo teirautis “Aquitania” laivo inžinieriaus, ar visuomet taip smagu jūromis plaukioti.

— O! ponai, tai retai kada tokia rami jūra pasitaiko — atsakė anasai: — “Dažnai reikia plaukti tokiose viesulose, kad vilnys liejasi viršum mūsų didžiulio laivo! Palubėse nematysi tuomet jokio gyvo daikto — nuplautų vilnys!”

— Koki mes laimingi, kad tokią ramią kelionę turime! — kiekvienas pamanėme, išgirdę inžinieriaus pasakojimą.

Šiandie apypiete visi nudžiugome, išvydę belakstančias jūros pempes ir kregždutes. Vadinasi, jau Europa nebe toli, nors iš teisybių dar apie 800 mailių į Cherbourgo uostą.

Šį vakarą rodė mums vėl krutamuosius paveikslus. Tegul juos galas! Iš pradžių paprastai rodomi gana gražūs ir naudingi paveikslai, bet į galą būtinai turi parodyti kuo didžiausių šlykštynių! Niekuomet būčiau nemanęs, kad visuomenė

Alp 2272

ligi tol yra sugedusi. Begėdiškiausius pavėklus taip visi pamėgę, kad juose nieko sau ir savo vaikams blogo nebeinato. Rimtos iš pažiūros motinos sėdi su savo šeimynėle nuo 9 ligi 11 valandos ir atsidėjusios seka visokius meilavimus. Net ne neužrausta, kur turėtų kiekvienas akis sau prisidengti.

Toksai dvasiškas maistas "Cunard Line" garbės nedaro ir pasažierių jai nedidina!

Iš viso ko jaust artinantis kelionės galą. Sienose visoki skelbimai, paaiškinimai. Kitą laišką jau parašysiu iš Europos.

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Pittsburgėje yra "nezaležniškų" lietuviška bažnyčia. Prie jos priklauso kiek-nors lietuvių. Ar galima ton bažnyčion lankytis? Ar būtų nuodėmė?

A. B. Dukėnietis.

ATSAKYMAS. Lankytis negalima. Dalyvauti jų pamaldose yra nuodėmė. Katalikai juk nevaikščioja nei stačiatikių (pravoslavų) cerkvėsna, nei protestantų kirkėsnai ir neprivalo vaikščioti; tuo labiau neprivalo lankytis į "nezaležniškų" bažnytužę. Tokiems ne Dievo garbė ir žmonių sielų išganymas rūpi, bet tik kerštai ir apgavystės.

Labai gaila, kad atsiranda lietuvių tarpe tokių aklų, nesusipratusių žmonių, kurie tveria "nezaležniškų" bažnyčias ir lošia tikybinės komedijas ir žudo šavo sielas.

Ar rasi tokių paikių tarp airių, vokiečių, prancūzų?

KLAUSIMAS. Ar Amerikoje Marijonai nėra įsteigę Šv. Juozapo Brolijos mirštančiųjų naudai? "L." Skaitytojas.

ATSAKYMAS. Kol kas dar nėra įsteigę, bet apsiima patarpininkauti išrašyti Lietuvoje, Marijampolėje į tą Broliją.

KLAUSIMAS. Kaip žmogus gali žinoti, kada jis papildė mirtiną nuodėmę? Jei jis užlaiko 10 Dievo ir 5 Bažnyčios

įsakymus, kaip knygoje išaiškinta, ar gali tuomet nusidėti kaip kitaip mirtinai?

"L." Skaitytojas

KLAUSIMAS. Aš esu katalikė ir noriu išsilaikyti savo religijoje, bet ištėkėjau už vyro neteisėtos moterystės. To prieš šliūbą nežinojau. Jis yra blogas vyras. Jis neduoda užlaikymo nei man nei vaikui.

Ar galėčiau gauti Bažnyčios leidimą persiskirti su šiuo vyru ir tekėti už kito?

"L." Skaitytoja.

ATSAKYMAS. Negaliu tau suteikti tikro ir aiškaus atsakymo, nes tavo klausime yra didelių neaiškumų.

Rašai — "ištėkėjau už vyro neteisėtos moterystės". Ką tas reiškia? Jei tai reiškia, kad tu paėmei šliūbą "korte", tai tuomet Bažnyčios akyse tu esi taip kaip be šliūbo. Gauk tuomet "divorsą" nuo to vyro ir galėsi tekėti už kito.

Jei tu suradai po šliūbo, kad tas vyras buvo apsivedęs su kita ir ėmęs šliūbą bažnyčioje ir pirmoji jo moteris dar gyva, tai judviejų šliūbas nieko nereiškia, ar jį ėmėt bažnyčioje, ar "korte". Imk "divorsą" ir gali tekėti už kito.

Jei po šliūbo suradai, kad tas tavo vyras buvo vedęs kitą ir nuo jos paėmęs "divorsą" ir ji dar gyva, tai jei jis buvo ėmęs šliūbą katalikų bažnyčioje, tai jo "divorsas" Bažnyčios akysė nieko nereiškia. Jis skaitosi vedęs ir tavo šliūbas su juo nieko nereiškia. Gavus "divorsą korte", gali tekėti už kito.

Bet jei jis katalikas (kad ir tik krikštytas) ir ėmė šliūbą su pirmąja moterim "korte", tai jo šliūbas buvo neteisėtas. Jis buvo kaip ir nevedęs ir jei tu dabar ėmei šliūbą su juo katalikų Bažnyčioje, tai kad ir Bažnyčia leistų tau gyventi skyrium nuo šio vyro, bet už kito negalėtum tekėti.

Gali būti dar daugiau neaiškumų, tai geriausia nueik pas savo kleboną ir ten pasiklausk.